

Skole- og Undervisningsplan) og maa udstrækkes ogsaa til Sønderjylland, ligesom der for Københavns Vedkommende maa indføres tilsvarende Foranstaltninger, afpasset efter Hovedstadens særlige Forhold.

Den nugældende Valgordning for Skolekommissionerne, hvorved i en Række Tilfælde Sognepræsten udelukkes fra Valg, anser Mindretallet for urimelig. Langt naturligere og ogsaa pædagogisk og kulturelt ønskeligt vilde det være, om Præsten var født Medlem af Skolekommissionen. Principielt er Mindretallet Tilhængere af en saadan Ordning. Biskoppernes Ret til Skolevisitats overalt maa hævdes.

Med Hensyn til selve Lovforslaget, hvis Forbedringer med Hensyn til Københavns Skolevæsen erkendes, maa Mindretallet udtale:

1) Der ønskes en Affattelse af Formaalsparagraffen (§ 1), der ikke blot betoner Undervisningen som Skolens Formaal, men ogsaa paa afgørende Maade fremhæver dens Opdragelsespligt. Under Hensyntagen til, at den aldeles overvejende Del af Børnene er døbt i Folkekirken, bør det klart fremgaa, at Opdragelsen — for saa vidt den bæres af Religion og Moral — maa ske paa den evangelisk-lutherske Troslæres Grund.

2) Der bør i Loven skelnes klarere mellem Kravene til Købstadskolen og Landsbyskolen.

3) Mindretallet vil ingenlunde modsætte sig Forbedringer med Hensyn til Skolevæsenet paa Landet; men Ændringer, der under de nuværende Skatteforhold vilde medføre alt for trykkende Byrder, maa ikke kunne gennemføres uden en Tilslutning fra vedkommende Kommune, der paa uimodsigelig Maade kan staa som Udtryk for den almindelige Folkestemning. Udvidede Undervisningsforanstaltninger bør derfor paa Landet ikke kunne gennemføres, uden

at Kommunalbestyrelsens Beslutning herom er prøvet ved en Afstemning blandt Kommunens Skatteydere.

4) Mindretallet ønsker Forskolelærerindeinstitutionen opretholdt, men er betænkeligt ved en Forlængelse af Uddannelses-tiden (jfr. Skrivelse i Bilag 10).

5) Ligeledes nærer Mindretallet Betænkelighed med Hensyn til Bestemmelserne i § 37 om Inddelingen i Skoledistrikter og Maksimumslængden af Børnenes Skolevej. De økonomiske Konsekvenser af disse Bestemmelser bør klarlægges.

6) §§ 40—42 maa omformes i Overensstemmelse med de Ønsker, der er fremsat af Kirkeligt Forbund af 1933 (Bilag 14), og Det kirkelige Udvalgs Forslag herom.

7) Bestemmelsen i § 43 om Bortfald af Religionsundervisningen for Børn i Klasser, hvis overvejende Antal gaar til Konfirmationsforberedelse, kan Mindretallet ikke billige. Endelig Tilrettelæggelse af Tiden for Religionstimerne og for Konfirmationsundervisningen kan Skolen ikke ensidigt gøre Krav paa.

8) Indførelsen af obligatorisk Gymnastikdragt (eventuelt paa Kommunens Regning!) og Kravet om Omklædningsværelser og Badeforanstaltninger til Brug ved Gymnastikundervisningen forekommer urimeligt og bør næppe lovfæstes.

9) Ekspropriationsbestemmelserne i § 48 maa Mindretallet kræve begrænset.

Paa en Række andre Punkter af mindre væsentlig Betydning har Mindretallet Ønsker om Ændringer. Men Mindretallet er af den Anskuelse, at en Realitetsdrøftelse bør tage sit Udgangspunkt i de ovenfor anførte Punkter, hvori Mindretallet har formuleret de Krav, hvis Imødekommelse er Forudsætningen for Mindretallets Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse.